

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Rețineri nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se returnează.

INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele:

BIBLIOTECA de ANUNȚURI:
la Viena la N. Dukas Nachr.,
la Linz la A. Engel & Emeric Lesner,
la Hainrich Schalek, A. Oppelk Nachr.,
la Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Julius Leopold (VII Erzsébet-körut).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarife și învoială. — RECLAME pe pagina 8-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 A. pe an.
PENTRU ROMÂNIA și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se pronunță la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etajul I.
Pe un an 30 cor., pe șase luni 15 cor., pe trei luni 8 cor.
Cu anul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei luni 6 corôna. — Cu esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 117. Brașov, Miercuri 29 Maiu (11 Iunie). 1902.

Alegere de Episcop în Arad.

Poimâne, în 12 l. c. se va întruni în Arad sinodul eparchial electoral, pentru a-și exercita un drept însemnat și de căpetenie, cei competente pe temeiul Statutului organic al bisericii române gr.-or. din Transilvania și Ungaria, alegându-și episcop.

Am șis, că e însemnat și de căpetenie acest drept, fiindcă într-însul culminează principiul autonomiei, care a fost pus ca temelie constituțiunii bisericești înainte de asta cu trei-șeci de ani.

Dela modul și chipul cum părinții sinodului vor să se cinstescă și să prețuiescă acest drept, se va pute conchide, în tabăra amică și inimică, la serioșitatea și maturitatea celor ce chemați și datorți sunt să-l folosească cu cumpăt și cu înțelepciune în interesul bisericii, ai aședămintelor ei și al poporului credincios.

În măsura, în care dreptul apare a fi mai cardinal, el nasce și îndatoriri mai mari. Îndatoriri față cu disciplina bisericească și îndatoriri față cu poporul și cu autoritatea morală, ce trebuie să o susțină și să o păzască cei-ce conduc trebile și reprezintă biserica.

Atingem aici un punct foarte delicat, decă vom ave în vedere împrejurările, în cari stă să se îndeplinească, dupa trei ani, din nou alegerea de episcop în Arad. Cele ce au premers actului electoral, au fost — cu durere suntem siliți a-o mărturisii — pré puțin inspirate de sentimentul marelui îndatoriri despre care vorbim, și de aceea nici n'au putut ave efectul de-a conserva și scuti marele principiu al autorității în biserică. Agitația electorală, ce s'a pus în scenă în a doua edițiune de cântă cei-ce au introdus'o, când cu alegerea reșosatului episcop Iosif Goldis înainte cu trei ani, cu atâta lipsă de sfială, de tact și de bun simț, la

tôte a putut contribui, numai la întărirea autorității și a vașei bisericeii nu.

Nu vom turbura liniștea suflătoare a celor, cari simt marele inconvenient, ce rezultă pentru vașă și pentru drepturile bisericeii din limbajul pătimăș, care s'a purtat în decursul agitației electorale, precum și din faptul că hărțuețele înverșunate au fost străplântate până și în colônele foilor străine, ci vom dice și de astădată ceea-ce am șis în ajunul alegerii de Episcop acum trei ani: Actul electoral numai atunci va pute produce un rezultat fericit, decă va domni bună armoniă între membrii sinodului și decă în momentul solemn al alegerii, cei-ce vor pași la urnă, nu vor ave în vedere decă marelui interese ale bisericeii și ale națiunii noastre.

Decă ținta nu va fi ca toți cei șese-șeci, chemați în Sinod electoral, să alégă pe omul doririlor lor, pe cel-ce va oferi garanțele cele mai mari, că va fi la înălțimea greii sale chiemări ca păstor sufletesc a celei mai mari diecese române — ca toți acești sinodali cu drept de vot, dicem, să caute împreună pe cel mai vrednic și cel mai apt dintre candidați; decă, din contră, se va trata numai de aceea ca fie-care să voteze, fără considerație la interesul general, pentru candidatul său; decă întrunirea electorală, ce se va ține de astă-dată în biserică, se va preface într'un teren de luptă pătimăș pentru-ca fie-care parte să-și înmulțescă voturile: atunci acesta va fi un nou semn trist de desbinare, care multă vreme nu se va mai pute îndrepta, ci va aduce în viitor tot mai mari stricăciuni împedecând consolidarea mult dorită a bisericeii, ale căreia aședăminte în trei decenii n'au putut prinde încă rădăcinii destul de adânci.

O dorință am ave și aceea este ca prevedința să îndrepteze lucrurile în diecesa Aradului pe cărarea păcii

și a iubirii între frați, și să lumineze mințile părinților sinodului.

Sunt critice timpurile, prin care trece biserica și ele pretind cea mai mare abnegare în interesul general!

Delegațiunile austro-ungare și-au încheiat lucrările, după o activitate de șese săptămâni. S'a votat budgetul comun pe 1903 și s'a votat și necesarul de 38 milioane, extraordinar, pentru nouele obuziere și pentru artileria de munte. Mai toți oratorii, cari au vorbit în această discuțiune, au declarat, că — deși situațiunea financiară e penibilă — votează creditele în interesul puterii monarhice și pentru menținerea armatei sale la înălțimea armatelor celorlalte puteri. În ședința de ieri a delegațiunii austriace contele *Goluchowski* a mulțumit delegaților în numele guvernului comun. A mai rămas, ca și delegația ungară să țină o ședință de verificare, după care își va închide și ea sesiunea.

Congresul din Carlovăț.

La 8 Iunie n. s'a deschis congresul sârbesc în marea sală a gimnasiului din Carlovăț. Înainte de deschidere, patriarhul *Brancovic* a ținut o vorbire, făcând atenți pe membrii congresului să-și dea totă simțința a duce la bun sfârșit munca însemnată, ce le stă înainte.

S'a cetit apoi rescriptul regesc adresat comisarului reg. *Bela Tallian*, în care se spune, că Majestatea Sa s'a îndurat prea grațios a permite convocarea congresului pe ziua de 8 Iunie n.

Cetirea rescriptului s'a făcut apoi și în limba sârbescă prin secretarul patriarhului, în timp ce s'au dat câte-va focuri de tun, compania de onore a dat o salvă și musica a cântat „Gottterhalte“. Comisarul regesc a adresat membrilor o vorbire, în care a spus, că în temeiul rescriptului prea înalt, deschide congresul național bisericesc sârbesc. A continuat apoi în limba sârbescă, invitând pe membrii, ca după verificarea deputaților aleși, să alégă un vice-președinte mirean și notari în număr de-ajuns. Pe patriarh îl rógă să-i

comunică la timpul său lista deputaților verificați și a membrilor congresului, pentru-ca înainte de ce congresul ar intra în desbateri meritorie, să-și facă și el comunicările pe basa instrucțiilor, ce le-a primit dela locurile mai înalte.

La vorbirea de deschidere a comisarului reg., a răspuns patriarhul *Brancovic*, salutându-l și aducând omagii monarhului.

După-ce comisarul regesc a părăsit sala, conducătorul partidului radical și vice-președintele în spe al congresului, a protestat contra faptului, că rescriptul regesc a fost cetit în limba maghiară, fiindcă limba oficială legală a metropoliei este cea sârbescă, decă nu pôte recunoșce ca autentic, decă rescriptul tradus în limba sârbescă.

S'a ales apoi o comisiune verificătoare de 15 membri. S'a protestat în contra a 15 mandate, și cu acesta ședința de deschidere s'a închis la ora 1 d. a.

La banchetul, ce s'a dat în palatul patriarhului, comisarul *Tallian* a ținut un toast remarcabil. A șis, că simpatiile dintre Maghiari și Sârbi sunt de dată vechie, bărbății distinși ai Sârbilor din Ungaria au fost totdeauna buni patrioți și mulți dintre ei au fost figuri marcante în istoria maghiară. Toți Sârbii, cari poartă la inimă drepturile bisericeii lor și cărora li-e dragă exercitarea neturburată a autonomiei bisericeii, să înăbușe în inimile lor orî-ce țintă laterală și membrii congresului să cumpenescă serios influența lor, căci așa pretind interesele autonomiei bisericeii sârbesci. Goleșce paharul pentru buna înțelegere, pentru sănătatea și îndelunga viață a patriarhului, episcopilor și a membrilor congresului.

Agitația contra României.

Ceea-ce se scrie în organele marelui finanțe din Europa contra României, își are resunetul său și în organele mici evreesce din diferitele țări.

Ne plângeam contra tonului lipsit de buna cuviință, ce dominază deja de mulți ani în presa șovinistă maghiară, dér ceea

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Bibliografia vechiă.

(Din secolul 17 și 18.)

— Fin o. —
După stichurile reproduse, urmază și un cântec la „coconii morți“ până pag. 396, unde se începe capul din urmă sub titlul de „blăstemul afurisei pe acei ômeni, cari o-ar ascunde în această carte, au nu mi-o-ar da mie, și rudenii mele, au pre sēma beseci nu o ar numi să fie.“

E caracteristic acest blăstem și afurienie, pe cât de ciudate sunt și ideile scriitorului, și nu are mare merit literar, însă chiar pentru ciudățenia cuprinsului reproducem câte-va, ca așa deplin să se pōtă cunoșce autorul, deși nu prea punem pond pe superștițiune, să i-se satisfacă baremi în parte dorinței lui. Blăstemul se începe:

„Toți creștinilor, acar în ce lege ați cari-ți ceti și-ți da de această carte, vē să de scire, cum de mi s'ar pierde dela mâna mea, și o-ar ascunde, au de-o ar

fură, au de o-ar luă cu puterea fără voia mea și o-ar ascunde, o-ar tupili, au o-ar arde, au o-ar vinde mai sus de o florint, Domnul Dumneșeu nu-i facă parte de natură și de cuminecătura, noroc și sănătate nu aibă, bôlele, amarurile... și aceia, cari ar da sfat să o pierdă ori să o tupile, că să nu mērgă înaintea dascăliilor, cărtularilor, domnilor, boerilor, ca dōră, cari cumva s'ar socoti din îndemnarea și străluminarea lui Dumneșeu, de o-ar ceti până o-ar petrece, ca să vedă și facă judecată, putē-s'ar da la tipografie să se tipărescă de nu tôte... vedēnd lucru și pominoe domneșesc, ce a lucrat Dumneșeu... cu mine, cu un întunecat ce sunt ne învățând carte românescă nice unгурescă, numai azbuchile am învățat, dintr'acea m'am dat a ceti, precum mē sci Dumneșeu, că nu minț, cu acea fôrte mē rog... să nu cumva care-va să-o rumpeți au să o ardeți... ăra cine ar fi unde-va și se va afla v'un creștin au doi să vedă și să petrecă această carte... și să facă bine să o pună în tipariu, Dumneșeu i-ierete pēcatele...
„De mi-s'ar mōrte întēmplași nu se va afla v'un creștin ca acela, care să o dea la tipografie să-o tipărescă și ar rămânē așa cum-i acuma scrisă, și apoi s'ar reslăți, ar cādē din mână în mână,

dela cărtulariu la cărtulariu, acela preot, dascăl, diacon, au mirēn, nemis, mai mult se nu o ție de patru săptămâni la casa lui, ci o dea la alt preot, au cărtulariu, la acela ăra patru săptămâni să fie să o cetescă, dér de o-ar ține mai mult acela Dumneșeu să nu-i lase necerțată pe aceia ômeni, cari o-ar ține la casa lor, au într'alt loc ascuns...
„Domne spodobesce-i pe aceia, cari s'or ține de cuvintele aceste și nu m'or huli, batjocuri, nu s'or afla ris de mine, că nu am scris cu fală această carte ce vedeți, cartea acesta nu numai tōtă cine ar âmbra cu meștersig să o ție, să o ascundă, ci și acesta hârtie ce am scris cu blăstem de o ar rumpe au ar tăia de aicia, Dumneșeu i-taie și rumpă viața acelu om, o, Dōmne milostivul de tine ascultă-mē. Amin“.

După acestea urmază „arătarea și numărul capetelor“, seu cuprinsul, care se estinde pe 10 fețe, apoi încheie cartea cu o rugăciune pentru toți, dér mai ales pentru țēra și îndeosebi pentru vodă și poporul țēranilor. Drept specimen reproducem următoarele:
„Oh Dōmne, Dōmne milostive puternicul ceriului și a pământului, care ai fost Dōmne și ești neschimbat în dumneșeirea

ta cea nesēvērșită, socotesce Dōmne tot norodul tēu, care l'ai zidit Dōmne din puterea ta... din care viță și sēmēntă ai ales patriarhii, proroci, apostoli și evangeliști... după aceștia împērați, crai și domni mari, în tōtă lumea pe fața pământului, ce poartă gândul tuturor feliurilor de noroduri, ce sunt în lume... socotesce-ne rugăciunile noastre pentru acest vodă alduit... ce ne ai dat darul tēu și-l ține pe norocul țēranilor și spre întrămarea besericeilor și a mănăstirilor, fii Dōmne întru ajutoriu... când va avē dușmani, vrășmași întru aliēnului lui, împiedecă-i Dōmne... pornesce și tremite în curtea lui spătarii, cărtularii, dascăli cu temere și cu frică mare de Dumneșeu... și ne ascultă și pe noi cari ne rogăm pentru viața lui, ascultă-ne Tatăl și Fiul și Duchul sfânt. Amin.“

Am descris pe scurt acest manuscris ca un product al literaturii populare dela începutul secolului XVIII, deși nu s'ar pără de un moment însemnat pentru limbă și literatură în genere; are însă însemnătatea și meritul său special, fiindcă provine dela un scriitor din popor, care, precum s'a putut vedē din cele citate, știința, care a avut'o și-a câștigat'o cu diligența proprie prin cetit, și așa ca un autodidact.

ce se debiteză în organele de tiraj, redactate de perciunași și vindute pe strățile orașelor cu un creițar întrece ori-ce închipuire. Aceste fițiuci amărîte nu mai cunosc nici o măsură în expectorațiunile lor, ele își dau „pólele peste cap“, cum ăice vorba românească.

Ni-se trimite la redacție un exemplar din fițiuca din Clușiú intitulată „Kolozsári Ujság“ din 28 Maiú, care se ocupă în prim articol de jidovii din România. Excerptăm câteva pasaje din amintitul articol, care pórtă litlul „Az oláh boeskor“ (opinea română):

....„Numai atáta trebuie să relevăm, că România, această ciurdă valahă, care se numesce pe sine stat, și-a găsit pentru neomeniile și ticăloșiile sale legislative tovarășii credincioși în diplomația europeană“.

„Nici Ungaria n'a știut să se revolte cum ar fi trebuit de mișeliile ciurdei române. Și aici s'a primit argumentația, că nu ne putem amesteca în afacerile interne ale României, nimeni n'a avut curagiul, să spună adevărul, să se refere la congresul din Berlin și pe baza această și în virtutea cínstei omenesci, să cêră înfrânarea României.... nici presa nu-și face datoria la noi, ca să controleze fărădelegile vecinilor și să aducă la cunoștința lumii, că în acel colț, ce se numesce România, ce atentat se comite contra libertății poporului, câștigată cu sângele miliónelor de ómeni (Jidovi?..)

„Decă n'am ști altele, de cât ceea ce ne spune publicistul frances (?) d-l Bernard Lazare.... și atáta ar fi de ajuns, ca popórele civilizate ale Europei să cêră diplomației, să forțeze ciurda valahă să-și îndeplinească datoria.

„Revoluția francesă în zadar a cerut atáta sânge. Ađi suntem êrășii pe punctul, că cetățenii pot fi uciși fără să fie pedepsiți criminalii și că nisce ciurde necivilizate, rězimate pe puterea formală a legii, își pot bate joc de tot ceea-ce Europa a eluptat prin lupte sângeróse“.

Expectorațiunile jupânilor dela Clușiú ar fi fórtre tragice, decă n'ar fi atât de ridicule.

După această declarație de rêsboiú din partea redactorilor dela „Kolozsári Ujság“, n'a mai rămas decăt să aúdim într'o ăi, că pe la Oituz séu prin vre-o altă strimțóre, au trecut „trupele israelite“ în România, să înfrâneze „ciurda valahă“, care nu socotesce drepturile cetățenilor, câștigăte cu șiróie de sânge. Ai veii!

Banffy teoreticianul.

Teoriile absurde, isvorite dintr'un creier bolnav, lipsit de cea mai elementară logică și dintr'o inimă sêlbatică, care în iubirea sa nerațională față cu poporul séu, nesocotesce condițiunile esențiale ale dreptății, comóră hărăzită tuturor popórelor, nu numai Ungurilor, espuse în ter-

mini nebuloși în trei articole,—le-a tradus officiosul „Pester Lloyd“ și le-a făcut astfel accesibile și marelui public german. Pe basa acestor traduceri apoi, un scriitor de valóre din Berliu, cu numele Moltke, a prezentat pe fostul ministru-președinte al Ungariei lumii civilizate în adevêratele sale colorí. De aici se esplică, probabil, că al patrulea articol al baronului de géba l'am mai căutat în officiosul „Pester Lloyd“ și numai cu mare greutate l'am putut găsi, într'un ăiar unguresc, ca să-l traducem și noi spre învățătúra acelora, cari se légănă încă în iluziuni față cu politica rassei dominante. Articolul pórtă titlul: „Folítica de naționalități maghiară și legea despre egala îndreptățire a naționalităților“. Êta-l :

„Articolul de lege XLIV din 1868 în cestiunea egalei îndreptățiri a naționalităților, după cum am spus, s'a zidit pe temeiul legii dela 1849 și sub influența aceleia, în ăilele de copilărie a noiei vieți constituționale, în urma defectuosității cunoștinței situațiunei, a mers, ce e drept, mai departe, decăt a fost corect să mêrgă în mod conscient, din punctul de vedere al exigențelor statului național maghiar-unitar: — totuși, deja la crearea acestei legi, după cum arată desbaterile de-atunci din camera deputațiilor — din considerațiunii, de-a asigura supremația națională maghiară — s'au înlăturat unele favoruri, cari în legea dela 1849 erau îndreptate direct împotriva unității de stat și naționale.

Nu se póte însă tăgădui, că nici această lege nu corêspunde în totalitatea ei scopurilor tendinței îndreptate spre crearea și asigurarea statului unitar național maghiar, cu tóte că naționalitățile nemaghiare au considerat'o ca atare, care nu le satisface cerințele. De aici a urmat apoi lupta, ce s'a pornit între apêrătorii statului național maghiar unitar și între diferitele elemente centri-fugale, care duréză până în ăiua de astăđi și va dura, căci trebuie să dureze, până ce nu va fi constituit statul național maghiar-unitar, orí până ce, triumfând tendințele centrifugale ale naționalităților, nu se va prăbuși statul maghiar. O resolvire pe jumătate, după părerea noastră, nu póte esista, și deși aúdim în timpul din urmă, că naționalitățile nu cer mai mult, decăt aplicarea literală a legii despre egala îndreptățire a naționalităților, — trebuie să fim lámuriți asupra punctului, că pentru ele această ar fi numai primul pas, pe când de altă parte ar fi renunțarea neîndoiosă la viitorul, crearea și asigurarea statului național unitar maghiar. Dêr nu numai cu privire la interesele statului național nu se póte esecuta numita lege, — ci și pentru-că după cei 34 ani, de când s'a adus legea, viața noastră publică a trecut prin așa o schimbare, care a făcut imposibilă esecutarea literală a legii. Dispoșițiile acestei

legi astăđi nu se pot aplica la relațiile vieții municipale; sfera de jurisdicțiune judecătórescă, financiară, a învățământului și altele, de-atunci a fost supusă la mari schimbări: o întrégă serie a afacerilor a trecut în sfera de competență a statului, a fost trecută în resortul organelor statului, asupra cărora, ca amploiați ai statului, drepturile și datoriile date municipiilor, nici nu se pot transmite.

(Va urma.)

SCIRILE DILEI.

-- 28 Maiú v.

„Agitație“ — „statarii“ — séu ce? Sub titlul acesta „Unirea“ scrie: „Am pomenit în numărul trecut, că d-l Tokos, marele apêrător al statului maghiar, a citat la sine pe câți-va profesori, acușați, că au agitat cu prilejul maialului studenților, îndemnând pe elevi să cânte versuri agitatorice și să pórtre tricolorul. Profesorii s'au prezentat fiind însoțiți de distinsul nostru avocat Dr. Iuliu Maniu. În numele celor acușați avocatul declară, că acusa e nefundată, profesorii își cunosc datorința de a supraveghia tinerimea și nu se simt obligați a da sémă de faptele lor, decăt superiorității lor, care e Mitropolitul. D-l Tokos în fața acestei declarații hotăríte, n'a mai știut ce să ăică, decăt că a dresat un proces verbal, ce i-l'a dictat avocatul și de-ocamdată afacerea s'a terminat. ăic „de-ocamdată“, de óre-ce ăilele acestea ăiarele maghiare au și început a serie de profesorii și studenții agitatori din Blașiú, cerend, ca ministrul să ordoneze cercetare contra lor. Nu începe îndoială, că valurile șovinismului pornite dela Blașiú, vor fi la Pesta ca munții de mari și înfiorátóre. Góna contra portului național continuă, ar crede omul că suntem sub „statarii“. Joi au fost recuirăți la Blașiú 20 gendarmí, cari umblau ca în vreme de reșmeriță pe stradele Blașului, bágând gróză în pacinici țêrani, cari veniseră la têrg. Are cunoștință d-l vice-comite de comedii acestea, ce le fac slujbașii d-sale din Blașiú? și n'are cumva de gând să-i aducă la ordine? orí dóră s'au făcut cu aprobarea d-sale? Nu-i vorba, trăim în epoca libertății.“

Meeting poporal maghiar în Clușiú. În ăiua de 1 Iunie s'a ținut în Clușiú un mare meeting poporal, convocat cu scop de a demonstra, cerend ridicarea unui monument pentru Kossuth. S'au pronunțat cu această ocașiune mai multe discursuri. Intre alții au vorbit în numele partidului independist deputatul Barabás Béla, care a ăis între altele:

„Nu cunosc problemă mai sfântă, decăt ridicarea statuei lui Kossuth. Avem nevoie de această statue. Națiunea această se așteptă la ăile triste, fórtre triste. Pentru-că, decă privesc în viitor și nu tocmai în viitorul îndepărtat, ci numai la acel

unic om, care va moșteni coróna Maghiarilor, mi-se stringe inima, căci nici încrederea, nici speranța mea nu este legată de el, pentru-că trebuie să ne temem, că într'ensul se va continua politica odítoare seculară a dinastiei; este nevoie apêr de acea statue, ca să putem face pelerinaj la ea, să sôrbem speranță, putere, credință și încredere pentru ăile grele de încercări, ce ne așteptă.“

Alegerea de episcop la Arad va face poimáne Joi. I. P. S. Sa Metropolitanul I. Meșianu va merge la Arad, ca să presideze alegerea. Metropolitanul va însoțit de protopopii I. Papiu și I. Droș și de secretarul metropolitan L. Simionescu.

Sfinți maghiari espulsați. Se scrie din Fiume lui „Kel. Ert.“: În comuna Grobnik, locuită de Croați, s'a întâmplat un lucru ne mai pomenit. În biserica din acea comună era deja de mai multe decenii aședate statuele sfinților Stefan și Ladislau. Preștul rom. catolic, permutat acolo nu de mult, neputend tolera în biserică statuele acestor sfinți maghiari, le-a scos afară de acolo. — Foile maghiare spun, că acest fapt n'are nevoie de comentariu.

Comisiunea pentru stabilirea impositului cl. III pentru contribuabili din comitatul Brașovului a început să lucreze în 9 Iunie și își va continua lucrările până la 24 Iunie. În această comisie este numit din partea ministrului de finanțe ca locțiitor de președinte d-l avocat Simion Damian, êr ca membru ordinar pârintele R. Verzea din Satulung. Din partea viceșpanului e numit membru suplimentar. Iosif. Comanescu din Codlea. Cei ce se cred nedreptății, trebuie să-și facă reclamațiunile în persoană la comisiune.

Elevi, cari trăiesc în concubinagi. Dintr'o comună din Bânat se scrie foilor din Budapesta, că învățătorul a descoperit un lucru, care dovedesce o mare imoralitate. Un elev în etate de doi-spre-ăcece ani trăia în concubinagiu cu o fată de aceeași etate și acesta cu șirul părinților. Învățătorul a denunțat acest fapt ne mai pomenit autorităților.

Tempestate cu grindină. Din părțile Dicio-St. Martinului ni-se scrie, că la 7 Iunie n. pe la órele 2 d. m. o mare tempestate cu grindină s'a descărcat pe valea Têrnavei-mici. Grindina era fórtre mare și désă, a devastat hotarêle comenelor, pe ici colo nimicind de tot sémă-năturile de grâu. Grindina era la început de mărimea nucilor, după-care a urmat alta în mărimea alunelor și bóbelor de cucuruz. Pe unele locuri a acoperit total suprafața pământului și topirea și a urmat numai târđiu spre séră. A pricinuit mari pagube și prin grădiní.

Noúă catastrofă în Martinique. Din Fort-de-France se anunță, că acolo a fost êrășii o mare erupțiune vulcanică. De-a supra orașului s'a lăsat o mare întunecime, care a durat 4 óre. Pământurile dela Morue-Rouge sunt acoperite de noróci fierbinte. Mai mulți pescari, dimpreună cu barcele, s'au prăpădit.

Ucigăș înebunit. Înainte de asta cu șese sêptemáni, s'a întâmplat că în Gherla la un botez, s'a luat la cêrtă zidarul Daroczi cu gardianul dela penitenciar, Imbuzan. Daroczi, în furia sa a împlântat o scurmátóre de pipă în capul lui Imbuzan. Acesta, după grozave și îndelungate suferințe a murit ăilele acestea, ceea-că aúnd Daroczi a înebunit de părere erú. El a fost transportat în casa nebulnilor din Sibiiu.

Maial în Bran. Corpul învățătorilor dela școla capitală gr. or. română din Bran aranjéză un maial a treia ăi de Rosalii în alea de sub castelul proprietatea d-lui Dr. Iuliu Pușcariu. Venitul curat e destinat jumătate fondului biblicotecei școlare și jumătate înființându-se fond de excursiuni școlare. Invitări speciale nu se fac. Ofertele marinimóse vor chita în publicitate. — N. Runcu inv. diríg.

ăice, că a scris pentru toți, începend dela cei mai mari, până la cei mai mici cărturari, însă din punct de vedere limbistic considerând lucrarea nu se póte ăice că s'ar fi ridicat peste sfera literaturii populare, de cât dóră cu unele idei, ce și le-a format din cele ce a cetit.

Se ăice, că stilul e omul; această ăicală se adevereșce și în acest manuscris, în care deși limba este cea poporală, e destul de curată și afară de puține cuvinte, precum: *aldul, pomino, spodobesce* etc., nu e mestecată nici cu străinisme, nici cu construcțiuni străine.

Spune că nu a învățat nici carte românească, nici ungurască, ci numai azbuchile, și mai departe și a câștigat sciința din cetit, fiindu-i dascal Dumneđeu. Aserțiunea lui se pare a fi necontestabilă, căutând atât la cursul ideilor și a conceptelor, ce le-a avut, cât și la stil și la forma esternă a limbei, lipsind mai de tot articularea substantivelor, ceea-ce este o proprietate a stilului și a limbei populare. Acesta împrejurare nu detrage însă din recerințele unei scrieri precum e și cea de față.

Un moment este ce se pare mai cu anevoie de esplicat. Cum de scriitorul spune, că nu a învățat nici carte ungurască, nici altă carte, și totuși, — precum s'a putut vedé din cele produse pe fóia titulară, séu cel puțin puse în locul acesteia, — se află scrise cele ce le-am citat. Acesta împrejurare ne-a făcut să admitem, că fóia titulară se se fi pierdut și înlocuit cu alta. Orí decă acesta admite nu are loc, cum de dedicațiunea — despre care asemenea amintisem, — e scrisă în trei limbi: latinesce, grecesce și unguresce, și încă cu un stil în tóte trele limbile acceptabil?

Că cine a putut să fie Filip German e greu de aflat, decă nu cumva ne-ar succede a afla orí din analele familiei Banfi, pe lângă, care s'a crescut și susținut, séu dóră din tradițiunea poporului de pe Câmpie unde e Ormenișul.

Cumcă scriitorul într'adevêr s'a tras de aci arată, și stilul în care e scrisă cartea, avend nuanțele vorbirei câmpenilor și folosirea exclusiv a timpurilor compuse în formarea verbelor.

Am puté să scriem și mai multe despre acest manuscris, dêr timpul, ocupațiunile și póte și neajunsul puterilor firești în etatea la care am ajuns din darul lui Dumneđeu, face să ne oprim aci, în credința, că am împlinit barem în parte dorința scriitorului, încât am făcut cunoscută lucrarea lui, până când se va afla altul, care să-l știe și să-l póta apreția și din alte puncte de vedere.

Am terminat cu scrierea noastră la finea anului, prin urmare și la finea secolului XIX, cu speranța de a trece și în secolul XX, și decă vom fi vrednici de a mai numera ăile — din deosebitul dar dumneđesc — încă și în secolul XX, în care toți cei-ce trăesc astăđi, când scriem, se vor puté lăuda că sunt din véculel trecut, — vom mai scrie și despre alte manuscrise de valóre, cum e de es. „antologionul“ etc. și divanul de Cante-mir, tipărit în două limbi: românesce și grecesce, în colonne alăturate.

Gherla, Dec. 1900.

Ioan Papiu.

Reuniunea meseriaşilor și econo-
mor din Alba-Iulia invită la Concertul
preunat en dans, ce se va aranja în 16
mie st. n. 1902 (a doua zi de Rusalii)
grădina popilor. Inceputul la 7½ ore
Pentru comitet: Dr. Alesandru For-
or, preşedinte. Ioan Pampu, secretar.
an Roman, cassar. Preţul de intrare:
Locul I. 2 cor. Locul II 1 cor. 60 fil.
Locul III 1 cor. 20 fil. Locul de stat 60
Bilete se pot procura la d-l P. S.
Căra, ér séra la casă. Venitul curat e
destinat pentru cassa Reuniunii. Suprasol-
țiile se vor primi cu mulțămită și quita
cale diaristică.

Tragera la țintă. Măne, 11 Iunie a
reservății suplimentări ai reg. Nr. 2 vor
în Poiană la tragere la țintă ca în timp
reboiă, din care cauză este sever inter-
a călea pe teritorul „Poianei” în tim-
dela orele 5 a. m. până la 4 p. m.

„Corda Fratres“.

Diarul „M. Szó” în numărul său dela
Aprilie scria următoarele:

„Conducătorii Asociației vechi, Ca-
peleanu și Vișoiu, vădând multe înfrân-
s'au convertit la o direcție mai paci-
că și prezentându-se Țilele acestea la
Ludwig Rezső, preşedintele „Cordei
Fratres”, l'au asigurat, că se vor abține de
această mișcare naționalistă. Au declarat,
atât în București, cât și în Iași, ei vor
organiza congresul și s'au rugat, ca să nu
probe (Ludwig?), decât lista consulilor
prezentată de d'nsii. Fiind însă ei în ma-
ritate, este de sperat, că în serbările
congresului din Septembrie nu se vor
aștepta acorduri disonante“.

Domnii Vișoiu și Capeleanu au fost
prezentăți colegilor lor prin nota diarului
maghiar într'o lumină nefavorabilă și s'au
putut îndemnați a trimite numitului diar
următoarea declarațiune:

„Studentii Ioan Vișoiu și V. Capeleanu
au făcut declarații înaintea nimărui în
numul, că la proximal congres interna-
țional nu vor lua cuvântul. Ei au promis
numai, că atitudinea lor la congres va fi
improbabilă, demnă de ei și cavalerescă,
că ei își vor susține drepturile secției
între limitele și în spiritul statutelor
deratiunei.“

ss. Ioan Vișoiu,
Victor Capeleanu“.

„M. Szó” publică declarația studen-
lor români în traducere ungerescă, co-
mentându-o în felul său și dându-i titlul
„olah csalafintaságok“.

Din comit. Turda-Arieș.

— Iunie 1902.

Onorată Redacțiune! Nu știu, decât
în alte comitate e, ca și la noi în co-
mitatul Turda-Arieș. Destul, că în neferi-
tul nostru comitat, locuit în preponde-
nță de Români, faimosul fișpan groful
Mihlen Geza cu subalternii săi, între cari
vice-fișpanul Dr. Betegh Miklos, ridicat
la această treptă mai numai prin ajutorul
viliștilor români, în nisuița lor de a
maghiariza totă suflarea din acest comitat,
au făcut nise statute în puterea cărora
se fie-care comună trebuie să se înființeze
o „societate de focari” (pompieri).

În aceste societăți e obligat a intra
tot natul, parte bărbătescă, născut dela
anul 1862—1882, fără nici o deosebire ori
considerațiune, — afară de preoți. În totă
Dumineca după amiazi fi convocă, respec-
tively constring, a-se aduna la exercițiu.
Comanda, de sine se înțelege, e unger-
escă și numai ungerescă. Tot cel-ce din
fie-care cauză nu se presentă, ori nu se
prezenta, e pedepsit cu câte 2 cor.
pentru fie-care absentă.

De sub acest obligament destul de
an, se pôte sustrage însă ori-cine pen-
tra o taxă anuală de 10 corone. Se admi-
tem, că într'o comună de 1000 suflete sunt
numai 100 inși, cari vrând nevrând tre-
buie să între în societatea focarilor. Din
caușia mai mult ca sigur cel puțin 40 de
an, decât să fie hărțuiți în timpul lă-
na de Dumneșu spre recreare, decât să
aundă, — care e condițiune de impli-

nit — să fie înjurați de notarii cercuali,
decă greșesc ceva din cauză, că nu înțe-
leg limba lui Arpad în care li-se comandă
mișcările etc.

Așa-dără 40 de inși răscumpărați la
an de sub acest obligament ar face 400
corone. Tôte comunele mici cu mari la
olaltă se pot socoti cel puțin la 100 cu
câte 1000 suflete în acest comitat. Acum
decă numai 40% se rescumpără pe lângă
taxa anuală de 10 corone, cifra celor
răscumpărați ar face 4000, ér sumulița de
rescumpărare, nici mai mult, nici mai pu-
țin de 40.000 corone.

Étă dér, că deși în sine societățile
de focari sunt foarte bune și salutare, to-
tuși vădând modul cum puternicii țilei
din acest comitat umblă a-le înființa, și
inima cea de plumb încă trebuie să se re-
volteze. Aici nu se urmărește atât no-
bilul scop al ajutorului, ce-l pot presta
aceste societăți, celor loviți de cruda sorte
prin foc, ci mai mult numai maghiarisarea.

Amăritul agricultor în timpul verei,
decă voiesce să-și câștige mămăliguța de
lipsă pentru érnă și să pôtă plăti statului
grelele și multele impositae, trebuie să lucre
câte 18 ore pe zi în cele 6 țile din sêp-
tămână, Ore se nu se amărăscă în sufletul
său când vede, că nici chiar în ziua de
s. Duminecă nu are timp de recreare?
Câți din cei mai sêraci trebuie să lucre
preste totă săptămâna în brazda altuia —
spre a-și puté cumpăra o metretă de bu-
cate, pe care până acum, cam Dumineca
după amiazi o lua în spate și mergea pe
la mori, ca să nu-și strice țilele de lucru?
Acum însă nu mai pot, căci decă lipsese
dela „jobra néz”, „jobra kanyarodj!” „vi-
gyáz” și alte absurdități „patriotice”, tre-
buie să pună 2 corone, pentru cari — decă
nu le are în bani gata — la tómnă i-se
vor vinde puținii cucuruși ori chiar straele
de pe pat ale femeii.

Étă așa și chiar în prezența mea
li-s'a spus de notariul cercual la focarii
din localitate, de ore-ce în sensul statu-
telor pentru absentările dela exerciții etc.
nici o altă formă de pedepsă nu se pri-
mesce, ci numai bani și érași bani.

Din cauza asta mulți, ca să nu fie
chinuiți cu comande pe cari nu le înțeleg,
și fugăriți în căldura înădușitoare a verei,
s'au anunțat, că mai bucuroși plătesc taxa
de 10 corone la an, decât să facă parte
din acea însoțire, care decă s'ar pune în
alt mod în praxă, o ar îmbrățișa cu căl-
dură.

Intréga poporațiune pe unde s'au în-
cercat puternicii țilei a înființa aceste so-
cietăți, este deprimată, desperată și foarte
consternată. Ce mare serviciu ar face
domnii advocați români, cari locuesc pe
teritoriul acestui nefericit comitat, decă
ar lua în apărare cauza sêrmanului nostru
popor și s'ar nisui a mijloci dela minis-
teriu cassarea acestor comedii baremi pe
timpul lucrului de câmp.

Cine nu vede ore și în această apu-
cătură scopul vedit al maghiarisării for-
țate? Căci, decă într'adevăr urmăresc
domnii nobilul scop al ajutorului ce-l pot
da focarii în casuri de arderi, pentru-ce
nu instrueză pe Români românesce? Pen-
tru-ce dau drept ori-cui să se scotă de
sub acest obligament pentru bani? Pen-
tru-ce constring a intra în aceste însoțiri
și pe cei bolnăvicioși și neapți?

Mi-am ținut de datorința românescă
a-vé raporta despre nouele măsurii șovi-
niste, bine știind, d-le Redactor cu câtă
căldură primiți spre apărare drepturile
atacate ale sêrmanului nostru popor.

Un Român.

Concurs.

Pe basa conclusului p. VI al adună-
rei cercuale din 21 Iulie 1901 al despăr-
țământului XV „Mociu” al „Asociațiunei”,
se publică concurs pentru un premiu de
1 (un) galben, de cor. 20, ce se va conferi
acelui învățător român confesional, care
va dovedi, cel mai mare progres în cul-
tivarea școlei de pomărit. La concurs
sunt admiși numai învățătorii de pe teri-
toriuul acestui despărțământ, anume cer-
curile administrative: Mociu și Ormeniș.
Școala de pomărit se va visita prin o co-

misiune și pe basa raportului acesteia, co-
mitetul va avé să decernă conferirea pre-
miului. Terminul e 30 Iunie st. n. 1902.
Petițiunile sunt a se adresa direcțiunei
despărțământului în Catina — Katona p.
u. tot acolo. Predarea premiului se va face
la adunarea cercului din acel an.

Mociu la 7 Iunie 1902.

Ioan Banu,
vice-președinte.

Simeon Ciuca,
notar.

Literatură.

I. *Formula jurandi valacika.* II.
„Școala e casa omului de omenie”, de
prof. Nicolae Sulică. Brașov, Tipografia
Ciurcu & Comp. 1902.

D-l profesor Sulică, cunoscut publi-
cului român din numărösele și interesan-
tele sale lucrări istorice-literare, a scris
pentru anuarul gimnasiului gr. or. român
din Brașov a anului școlar, ce espiră, un
studiu istoric-literar asupra unei formule
de jurământ românescă de prin mijlocul
secolului XVIII.

Studiul acesta, împreună cu discursul
festiv „Școala e casa omului de omenie”
pronunțat de d-l prof. Sulică la sêrbătô-
rea aniversară a sf. Sofii, a fost tipărit în
ediție separată, într'o broșură 8° mare de
17 pagini.

Formula de jurământ românescă, ana-
lisată de d-l profesor din punct de vedere
istoric literar, deși nu tocmai așa de ve-
che, formeză totuși un prețios document
și din punctul de vedere al dialectului
vigent înainte de asta cu 200 de ani prin
părțile nordice ale Transilvaniei (Feldiôra,
comit. Solnoc-Dobâca). Studiul d-lui pro-
fesor însă se limitează de astă-dată numai
la momentele istorico-literare, lăsând proba-
bil elementele dialectele pentru un alt
studiu.

Două momente sunt în deosebi pe
cari le relevéză d-l profesor, și anume:
1) amintirea deosebită a apostolului Paul
în formula de jurământ, din ceea-ce de-
duce existența reminiscențelor bogumilice
la poporul român și 2) invocarea pitei și
a sării, ceea-ce este o reminiscență dela
străbunii noștri Romanii (mola salsa) și
simboliséză armonia conjugală. Interesa-
ntă este și explicarea, ce o dă d-l pro-
fesor proverbului ungeresc: *ott hagyta,
mint Szt. Pál az oláhokat*, care se află și
la Sași: *er hat sie verlassen, wie Sanct-
Paul die Bloch* și cari proverbe se aduc
în legătură cu eresia Bogumililor, venera-
tori ai apostolului Paul, și pe care eresie,
prin influența Sașilor luterani și a Ungurilor
calvini, Români au părăsit-o.

Formula de jurământ se află pă-
strată într'un compendiu manuscript de
drept, mare parte latinesc, trecut din po-
sesiunea lui Gheorghe Barițiu (prin fiul
său Ieronim) în posesiunea gimnasiului
din Brașov. (Nu înțelegem însă de ce se
face în nota dela pag. 8 observarea ne-
esactă, că acest compendiu l'ar fi între-
buintat Gheorghe Barițiu în decursul stu-
diilor sale juridice la academia din Sibiu,
când este știut, că Gheorghe Barițiu n'a
fost nici un moment auditor al academiei
din Sibiu).

Discursul festiv este definițiunea po-
porală românescă a școlei, cum a găsit-o
d-l profesor în marea carte a înțelepci-
unei poporului, în proverbe, unde se dice,
că „Școala este casa omului de omenie“.

Broșura d-lui prof. Sulică este vred-
nică de cetit.

— Despre *Cărțile funduare și in-
tabulări*, de Dr. Valer Moldovan. — Nr.
3 din Biblioteca Poporală a „Asociațiunei”.
Prețul 30 bani.

ULTIME SCIRI.

Bucuresci, 9 Iunie. Aici se co-
menteză mult revocarea ministrului
rus Fonton din Bucuresci. Motivul
revocării se dice, că ar fi denunța-
rea lui la curtea din Petersburg, că,
fiind un fervent catolic, nu face nici
o opoziție propagandei catolice în
România. Denunțarea s'a făcut din
două părți, întâi din partea fostu-
lui atașat militar rus din Bucuresci,
apoi din partea ambasadorului rus.
Nelidoff din Constantinopol, pe lângă
care a intervenit patriarcul Ioa-
chim III. Pe patriarh l'a informat
fostul Metropolit Ghenadie Petrescu,
care a făcut nu de mult o lungă
călătorie în Orient. Patriarcul la
rêudul său a adresat o scrisóre sf.

sinod al bisericei ort. române. În
locul lui Fonton va fi numit Kru-
pinsky, fost secretar la consulatul
rusesc din Iași.

Pretoria, 9 Iunie. Statul major
al guvernului transvaalian s'a pre-
dat. La depunerea armelor din par-
tea Burilor în Standerton, generalul
engles Hamilton a dat expresie
admirațiunei, ce o are întréga na-
țiune britanică față de lupta uriașă
a Burilor. Numărul armelor predate
până acum e de 4342. — Aici s'a
sêvêrsit un Te-Deum pentru înche-
ierea păcii, la care a participat Kit-
chener, 6000 Englesi și mulți bur-
gheri.

Diverse.

Un oraș curios. Cel mai curios
oraș din Europa, ba pôte din întréga lume,
este orașul Caracros din insula Irlanda și
așezat lângă costa ei occidentală. El este
format de 17 sfărâmături de vapore arun-
cate pe țermuri de furtunile oceanului
Atlantic și transportate în interiorul insu-
lei de cătră locuitori. Una din aceste lo-
cuițe datéză din anul 1740. Singurul imo-
bil al orașului Caracros, care se nu fie vre-
un vechit vapor, este biserica; acésta, însă,
este făcută din trunchiurile arborilor aduși
de curentul Golf-Stream, din America.
Acésta regiune, bătută în permanentă
de vânturi extrem de violente, presintă încă
o particularitate foarte curiosă; gardul te-
renurilor, în cari se cultivă cartofi, este
făcut din lemne prețiose aduse de curentul
maritim, și foarte des se observă sghia-
burii lucrate în blocuri masive de acaju.

Omenî-maimuță. În regiunea mun-
telui Ruwenzoro (Africa) se află nise
ființe primitive numite Munanzi, cu colôrea
feței întocmai ca cuprul. Unghiul facial îl
au foarte ascuțit și umerii obrazilor eșiți.
Capul acoperit cu păr aspru, este aprôpe
drept la céfă. Ochii foarte apropiați între
ei vin lângă nas și le dă expresiunea fricei.
Picioarele le au încovoiate și scurte, ér
mânile lungi peste măsură. Se asemănă
în totul cu maimuțele. Munanzi sunt foarte
înapoiați din punctul de vedere al inteli-
genței și trăesc în stare sêlbatică. Limba
Munanzilor este un fel de volaptik. Munan-
zii se întind astăzi dela lacul Albert-Nyanza
și până la lacul Tanganika; ei au o colo-
nie mare și înprejurul vulcanului Elgon.

Sosiți în Brașov.

Pe ziua de 9 Iunie 1902.

Hotel Pomul verde: Dr. Oberth, medic,
Sighișora; Bratto, funcț de fabrică, Bod; Brus,
voiașor, Sibiu.

Hotel Europa: Retezar, Clușiu; Steiner,
Viena; Neu Pirschner, Viena, voiașori; Goga,
comerciant, Cămpina; Demetrescu G. funcționar,
Cămpina; Thinell, fabricant de ghete, Lestomisch;
Iockl omerciant, Viena. Dr. Cuban, medic, Cămpina

Hotel București: Rudappicz, Radvanyi,
Laszlaner, Klein, voiașori, Buapesta; Bauer,
Kaufmann, voiașori, Viena; Schvarz, Zsolna;
Altenberg, Berlin; Lissai, Sibiu, voiașori;

Hotel Orient: Wurmer, comerciant, Buda-
pesta; Polgár, proprietar, Jimbor; Bocskor, funcț.
la cărțile funduare, Făgăraș.

Hotel Grand: Schimberg, comerciant.
Azuga, Wasgestian director la fabr. de zahar Mă-
rășești, Buna, funcționar, București.

DOCTORUL

ALEXANDRU de VAIDA-VOEVOD

specialist pentru bóle interne

CARLSBAD,

Alte Wiese. „Blauer Schlüssel“.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Traian H. Poș.

Nr. 3999—1902

PUBLICAȚIUNE

referitoare la proiectele pentru măsurarea dării de venit cl. III pro 1902-1904 și despre ordinea pertractării or comisiunei pentru măsurarea dării. Aceste proiecte sunt espuse pentru a fi luate în vedere din partea publicului.

Din partea subsemnatului oficiu de dare orășenesc se aduce la cunoștință generală că în urma rescriptului direcțiunei financiare reg. ung. cu Nr. 2292/III—1902 proiectele pentru măsurarea dării de venit cl. III. în sensul §-lui 18 a' art. de lege XLIV/883 se pot lua în vedere de ori-cine la acest oficiu timp de 8 zile adică dela 9 Iunie până inclusive la 16 Iunie a. c.

Contra acestor proiecte se pot face eventuale excepțiuni atât referitor la darea proprie, cât și referitor la darea altor persoane. Excepțiunile, până la începerea lucrărilor comisiunei pentru măsurarea dării, se fac la direcțiunea financiară reg., era mai târziu, la însași comisiunea pentru măsurarea dării.

Mai departe se aduce la cunoștință, că comisiunea pentru măsurarea dării va statorii această specie de dare ca for pe la instanță în ședințele, ce se vor ține în sala cea mică din casa Sfatului la zilele mai jos însemnate începând totdeauna dela 1/28 ore a. m.

Ședințele comisiunei pentru măsurarea dării fiind publice, la acele pôte lua parte ori care solvent de dare.

Contribuabilii, se fac atenți, în propriul lor interes, de a se presenta punct 1/28 ore; căci dacă comisiunea a trecut cu pertractarea peste pozițiile sub ca-i ocur dănsii atunci observările contribuabililor respectivii nu se mai pot lua în considerare și astfel darea pentru cei întârziați, se statorcesce numai pe basa datelor, ce au stat comisiunei la dispoziție.

Pertractarea referitoare la diferite grupe de meserii, se va ține în zilele și în ordinea arătată mai la vale și anume:

Ordinea pertractărilor

Înainte comisiunei orașului Brașov pentru statorirea dării pe anul 1902:

In 17 Iunie (pozițiile 1—67): Lemnariii, mășari, aurarii.

In 18 Iunie (pozițiile 68—157): Mășele, tinichigii (instalatorii de conducere de apă), barbierii, papucarii.

In 19 Iunie (pozițiile 158—243): Papucarii, cismarii, mașiniștii de treerat, fabricanții de bombone și confetarii.

In 20 Iunie (pozițiile 244—412): Birjarii, nășparii, cărăușii.

In 21 Iunie (pozițiile 413—476): Fotografii, strungarii, zăgravi (de odăi și de fime), politorii, ștrefarii, artiștii de tablouri, meșterii de zidit, preparatorii de p'anuri de zifit.

In 23 Iunie (pozițiile 477—544): Petrararii, proprietarii și arăndașii de scaide și de școle de inotat, preparatorii de midere, farmaciștii, vândătorii de parfumerii, putinarii și pălărierii.

In 24 Iunie (pozițiile 545—602): Comerșanții de mobile, perieri, urrierii, manșarii, rotarii, ferarii, fabricanții de trăsuri, grădnarii, bordearii, petrorii, pardositorii, tocarii, funarii, împletitorii de coșuri, ciorăparii și ferarii.

In 25 Iunie (pozițiile 603—665): Compactorii, tipografiile, împărțitorii de cărți, librarii, împrumutătorii de cărți, ne uțătorii de hore, neguțătorii de pome și viudeorii de verdețarii.

In 26 Iunie (pozițiile 666—786): Vindeorii și comerșanții de lapte, unt și brânzături, neguțătorii de peste și neguțătorii de miel.

In 27 Iunie (pozițiile 787—855): Găstieri, potovarii, comerșanții de amoniac, de vinuri, de pielărie, de mobile, neguțătorii de așternut de pat, magazinel-de carne, de cumpuri și de mobile de fer.

In 28 și 30 Iunie (pozițiile 856—962), și 1 Iulie (pozițiile 963—1012): Comerșanții de p'anărie, de oșe, pro uveții de aură cracă, neguțătorii de lemnărie, neguțătorii de oi, industriașii de albituri, de petarii fânăresc (monistele) și de lucru de

mână, de modă, de manufacturi, de marfă efțină, de marfă cu riful, de lux, de coloniale și delicatessuri, bolte cu mărfuri mesteceate. Comerșanții: de spirit d-naturat, de haine de modă bărbăteșe și femeșce, de oșă și sticlărie, de mărfuri de cuhuă, comerșanții de ferărie, de sare, de tutuu și diverse mărfuri de tutun, comerșanții de mașini de cusut, de bicicie, de grâne și de acid carbonic.

In 2 Iulie (pozițiile 1012—1054): Fabricile: de pielărie, asfalt, cement, oțet, olei, ferestreu, mașini, lăcătarii de mașini, fabricii de mașini și de mobile de fer, d-licheur, parchete, petrolu, postavarii, neguțătorii de postavarii fabricanții de postavarii, fabricii de săpun, de scaune, fabricanții de matrațe, de drot, de oțel, fabricii de țigla, de gaz și casele de amanetare.

In 3, 4 și 5 Iulie (pozițiile 1055—1228): Cei ce dau vițt. întreținătorii de hăni, cărciumarii, (tot-deodată și greislerii), proprietarii de cărciume, vîndătorii de beuturi, oșpătarii.

In 7 Iulie (pozițiile 1229—1294): Cafegii, cărciumile firmei Friederik Czeli și filii, vîndătorii de beuturi din acelea, precum și fatricele lui de bere și cea de spirit.

In 8 și 9 Iulie (pozițiile 1295—1374): Măcelarii, cărnațarii, fabricanții de salam, tăietorii de miei și cojocarii.

In 10 Iulie (pozițiile 1375—1426) Cojocarii și tăietorii de miei, vîndătorii de făioarii, morii: de artă, de puă, (proprietarii și arăndașii), lac tușii.

In 11 Iulie (pozițiile 1427—1477): Spălătoreșele, orologierii, opticii, meșterii de organe, mediciii.

In 12 Iulie (pozițiile 1478—1529): Advocații, notarii publicii, remunerațiunile curator ale, eșecătorii conducetorele asilelor de copii, învățătorii privați, profesorii de musică și de limbi, învățătorii de dans, în știtutele de creșere.

In 14 Iulie (pozițiile 1530—1590): Brutarii, torțarii.

In 15 Iulie (pozițiile 1591—1640): Curățitorii de umblători, hănerii, împrumutătorii de bani, schimbătorii de bani, bancile, factorii de pie, căldăarii aramarii, cus torșe și croștoșe de haine fâmesce și școalele de cusut și de lucru de mână și croștorii.

In 16 Iulie (pozițiile 1641—1682): Croștorii, eșecătorii de poștă și alți eșecătorii, curelarii, producătorii de sîda, pânzarii, întreprisele de înmormântării, argășitorii.

In 17 Iulie (pozițiile 1683—1774): Agenții: prin case, voiajori, voiajori comerciaii și de asigurare.

In 18 Iulie (pozițiile 1775—2038): Instalatorii de apă-luce, Gottceberii, țiganii musicanții, musicanții orășenescii, arăndașii de moșii.

In 19 Iulie (pozițiile 2039—2054): Sculptorii, conducătorii de afaceri, inginerii antreprenorii, antreprisele de beton, de asfalt, scoțerea gunoului, transportarea petrișului și transportarea de lemne, întreprinderi de lemărie, de cumpărat p'anuri de zifit, prezentarii ocașionale și poștîșnpletorii.

Comisiunea pentru măsurarea dării esaminază în ordinea statorită fasionările solventilor de dare și proiectele pentru măsurarea dării pregătite de direcțiunea financiară reg. și pe baza acestora și cu considerațiune la excepțiunile făcute de solventul de dare însuși, seu de alt-cineva, seu de reprezentant al erarial precum și pe baza altor date ce eventual sunt la dispoziție statorcesce suma de dare a fie-cărui solvent de dare, carea încă în decursul ședinței o induce în consemnarea de dare respectivă și totdeodată și publică decusul seu în această privință.

După publicarea decusului din partea comisiunei, solventii de dare interesați au dreptul încă în decursul ședinței a se pronunța dacă în această afacere voșce a recura la comisiunea pentru reclamațiunii, și dacă da se arete și motivele în privința acesta.

In sensul de mai sus pôte se declara ori-care dintre solventii de dare prezenți, și anume, nu numai în propriul seu

interes. ci și în interesul altuia dacă crede că în suma de dare statorită pentru sine seu pentru altul află vre-o disproporțiune.

Pentru motivarea în scris a recursului unui recurent, care a fost present la pertractare, se acordă un termen de 8 zile socotit dela publicarea decusului.

Acel solvent de dare, care n'a fost de față la pertractarea afacerii sale din partea comisiunei pôte face recurs în contra decusului comisiunei în termen de 15 zile dela afișarea consemnării solventilor de dare pe pörta dela casa de ședințe a comisiunei.

Acest recurs se înainteză la direcțiunea financiară reg.

In acele casuri, în cari, comisiunea pentru măsurarea dării a decis urcarea dării peste suma proiectată de direcțiunea financiară reg., interesantul, nepresent la publicarea decusului în afacerea sa, e de a se încunoscinti despre acesta separat și cu adevăriniță de intimare prin o rezoluțiune în scris, cu adausul, că intenționând a recura contra acestui decus, recursul în această privință are a și-l înainta în scris în termen de 8 zile dela înmanuarea rezoluțiunei la referentul de dare seu la substitutul acestuia.

Sz. 2940—1902.

tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy „Furnica“ tak. pénztár végrehajtónak Mihaila György a György gridi lakos végrehajtás szenedő elleni 148 kor. tökekövetelés és járlékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. trvszék (a sárkányi kir. bíró-ság) területén fekvő, a gridi 588 sz. tlkvben végrehajtás szenedő dett és Mihaila Achim I György kiskoru nevén álló 90, 91 hrsz ingatlanra 329 kor., a gridi 44 sz. tlkvben Mihaila Achim György kiskoru Undea Györgyné, Popa Petruné Mihaila Anna, Irimia kiskoruak és Undea Costantin nevén álló 640 hrsz. ingatlanra 16 korona, a

802	hrs. ingatlanra	49 kor.	6287/1	hrs. ingatlanra	1 kor.
1117	"	30	6581	"	13
1226	"	32	6642	"	13
1375	"	12	7188/3	"	29
1383/1	"	35	7188/6	"	44
1708	"	18	7244/3	"	16
1956	"	44	7393	"	44
2136/2	"	1	7679	"	16
2137	"	5	7687	"	39
2257	"	20	7695	"	38
2285	"	15	8030	"	25
2641/1	"	16	8036	"	28
2644/2	"	16	8059	"	19
2650/1	"	14	8072	"	08
2651/1	"	14	8241/1	"	24
2952	"	35	8251/2	"	12
3 47/1	"	10	8514	"	37
3237	"	14	8515	"	36
3646/1	"	11	8615/1	"	11
3650/1	"	8	8632/1	"	22
3891	"	10	8767	"	5
3911	"	9	8999	"	18
4166	"	44	9064	"	21
4517/3	"	4	9123	"	13
4526, 4527	"	15	9250	"	13
4532, 4533	"	8	9442	"	16
5239/3	"	12	9592/1	"	20
5 39/4	"	12	9767	"	32
5457/1	"	56	9908	"	60
5662/1	"	02	10033	"	27
5919	"	27	10120/2	"	28
6087	"	57	10227	"	34
6091, 6092	"	08	10713	"	6
6095	"	3	10806	"	15
6098	"	7	10861/2, 10862	"	32
6130/1	"	16	11172	"	18
6156/1	"	4	11388, 11389,	"	37
6204	"	10	11390	"	37
62 2	"	19	11445	"	13
6267	"	17	11475	"	18
6283	"	3	11501	"	3

koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902 évi Junius hó 21-ik napján délelőtt 9 órakor Grid községben megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarasi, 1902 évi május hó 26-ik napján.

A kir. bíró-ság mint tiknyvi hatóság.

(558,1—1)

Schupiter kir. albiró.